

Ara d'altar paleocristiana

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Església de Santa Maria Antiga (08130 - Santa Perpètua de Mogoda)
Emplaçament Museu Diocesà de Barcelona

Coordenades:

Latitud: 41.53456
Longitud: 2.15261
UTM Est (X): 429312
UTM Nord (Y): 4598448

Classificació

Número de fitxa 08260 - 151
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Antic Romà Paleocristià Medieval Pre-romànic Romànic
Segle V-XII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Fragmentada
Protecció Legal i física
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Llei 17/1990, de 2 de novembre
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada accessible
Titular: Museu Diocesà de Barcelona

Fitxes associades:

[Santa Maria Antiga o Santiga](#)

[Jaciment de Santa Maria Antiga \(o Santiga\)](#)

Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dc., 29/04/2009 - 02:00

revisió:**Data de la darrera revisió:** dl., 29/05/2023 - 09:17

Descripció

Ara d'altar paleocristiana. Salvador Alavedra (VINYALS, 1984) interpreta aquesta peça com d'època baiximperial romana, abans de ser reutilitzada com a ara d'altar. Aquesta peça presenta una única decoració formada pel relleu del marc o motllura que emmarcaria el rectangle de la pedra. Aquesta motllura ample, de factura poc acurada presenta forma de relleu fent tres careners i dues mitges canyes. En els angles, aquests careners s'uneixen en forma de sageta i no pas en un estil d'angles arrodonits. El revers d'aquesta ara és buixardat tot ell de manera molt uniforme, sense irregularitats ni solcs de cap mena. Un dels fragments conservats de l'ara presenten un forat rodó, per encabir-hi la lipsanoteca o reliquiari, probablement realitzat en la baixa edat mitjana. La realització d'aquesta perforació va malmetre la inscripció del levita Adalbert, que anava de cap a cap del pla baix de la mesa: ADALBERTUS LE [vita cum omnibus] PARENTIBUS SUIS M[ortis et vi]vis. Aquest epígraf per la seva situació i estil cal·ligràfic es pot dir que és germà del d'un altre levita ací inscrit, de nom GUADAMIR, la grafia del qual es troba també perjudicada per dit forat. Aquest levita es troba documentat firmant una donació feta al monestir de Sant Cugat, documentat precisament l'any 983, que tracta de Santa Maria Antiga, en el qual consta un Vvadamirus levita. L'ara presenta una variada col·locació de les diverses inscripcions, agrupaments de noms i textos, apilaments, superposicions, enllaços, varietats de mida, format i cal·ligrafies. Tot i la seva complexitat d'interpretació es van poder identificar una sèrie d'inscripcions, ben poques de senceres, que van del segle VIII a l'XI. Les mesures calculades per l'autor d'aquest estudi van ser llavors de 65 x 52 x 7/6 cm. Aureli Alvàrez de la Universitat de Barcelona va determinar que aquesta peça va ser realitzada sobre marbre calcari de color blanc, bastant uniforme, d'aspecte granulós amb un gra de mida tan considerable que feia descartar la possibilitat que es tractés d'un marbre de Carrara o extret de les pedreres del Pirineu, o ni tan sols grec. Així Salvador Alavedra apuntava la hipòtesis que dit marbre hagués procedit de la Bètica i reutilitzat aquí.

Observacions:

Actualment és al Museu Diocesà de Barcelona (Bisbat de Barcelona. C/ dels Bisbe, 5 (08001 - Barcelona).

Història

1974. Troballa de dos fragments d'ara per part del senyor Antoni Guilleumas, localitzats entre un munt de rocs i a tocar un xiprer del cementiri de l'església de Santa Maria Antiga. 1980. Fermí Vinyals del Grup Pro-Arqueologia i Història de Santa Perpètua de Mogoda encarrega l'estudi de dos fragments de marbre treballat que es coneixien amb el nom d'ara d'altar paleocristiana de Santa Maria Antiga-Santiga a Salvador Alavedra, en motiu dels actes de commemoració del mil·lenari de Santiga (983-1983). 1981. Troballa de dos nous fragments de l'ara en el pilar d'entrada al clos del cementiri de Santiga com a material de reble.

Bibliografia

ALAVEDRA, Salvador. L'ara d'altar paleocristiana de Santa Maria Antiga-Santiga. Pàg. 45-80. Dins VINYALS, 1984. Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus (DOGC, n. 1367, 14. 11. 1990).

VINYALS i ROVIRA, Fermí (1984). Notes de la Història de Santiga. Petit poble del Vallès. Santa Perpètua de Mogoda. Grup Pro Arqueologia i Història de Santa Perpètua de Mogoda. Pàg. 41. Foto de l'ara quasi sencera a; Recuperem Santiga.

